

Surán Gábor

A kisfiú az ablakban Gábor unokaöcsém [Surán Gábor], aki ma Párizsban él. Skarláttal volt kórházban, hároméves korában. A Bródy kórházban volt. [A Bródy Adél kórház a Szabolcs utcai Zsidókórház gyermekgyógyászati részlege volt. -- A szerk.] A nővérral van lefényképezve, kívülről csináltuk a képet. Általában a Zsidókórházba mentünk, ha bármi bajunk volt. A nővérem rengeteget járt túrára, és ott ismerte meg a férjét, 1932-ben. A kirándulásokat a Természetbarátok Turista Egyesülete szervezte. Ott nagyon jó társaság verődött össze. A leendő férje állásban volt a Sas utcában, egy textil-nagykereskedésben dolgozott mint könyvelő. Surán Gyuri [Magda férje] minden nap a tízes villamossal ment végig a Báthory utcán. Magda nagyon sokat volt lent a papa üzletében, és ez a Gyuri minden alkalmat megragadott, hogy a Magdát lássa a villamosból. Leskelődött, és integetett. Magda nagyon szép lány volt, és úgy állapodtak meg, hogy elveszi feleségül. A család rendkívül odavolt, mert azt szerették volna, hogy Magda egy gazdag fiúhoz menjen feleségül. De ez nem sikerült. Nagyon szegény fiú volt a Gyuri, de összeházasodtak, és nagyon szép házasság volt, ameddig el nem ment munkaszolgálatra, ahonnan nem jött haza. Az esküvő 1935-ban volt, a Hegedűs Gyula [akkor: Csáky] utcai templomban. Gyuri egyáltalán nem volt vallásos. Nagyon hamar elveszítette az édesapját, és az édesanyját kellett tartania, meg két nővére is volt, nagyon rossz körülmények között éltek. Az esküvő után odaköltözött a Báthory utcába. Én is még egy ideig ott laktam, amíg férjhez nem jöttem, mert utána idejöttem lakni. 1937-ben született meg a fiuk, Gábor. Magda nem állt le egy percre sem. A mama nevelte még ebben az időben Gábort. Körül lett metélve, még bent a kórházban, már úgy hozták haza. A Wekerle Sándor utcába járt óvodába. Gyuri akkoriban a Goldberger textilgyár egyik fióközletében volt kiszolgáló. Amikor megházasodtak, nyitott egy saját textilüzletet a Paulay Ede utcában. Természetesen

bérelte a helyiséget. Elég jól ment neki, szépen kereskedett. Amikor elvitték munkaszolgálatra, akkor Magda bejárt helyette, és próbálta vinni az üzletet. Aztán visszamondta már. Elveszett minden, az összes áru, ami oda fel volt halmozva. A háború után odamentünk, és ahogy benéztünk a kitört ablakú üzletbe, zöld nyilasingek voltak bedobálva. Persze soha nem kaptunk vissza semmit.